

T R E Ś C :

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 1334. Uchwała Rady Ministrów o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych.

Uchwały Prezydium Rządu:

Poz. 1335. w sprawie wzmoczenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” oraz w sprawie umorzenia zaległości w podatku od wynagrodzeń u płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych.

Poz. 1336. w sprawie likwidacji jednostek organizacyjnych ogólnego zarządu nieruchomości państwowych.

Poz. 1337 w sprawie rozdysponowania mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. W. M. Gdańska na cele publiczne.

Poz. 1338. w sprawie rejestru nieruchomości państwowych.

Poz. 1339. w sprawie opracowania nowych kodeksów Polski Ludowej — karnego i cywilnego.

Obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów:

Poz. 1340. w sprawie ogłoszenia statutu Muzeum Przyrodniczego w Łodzi.

Poz. 1341. w sprawie ogłoszenia statutu Muzeum Przyrodniczego w Poznaniu.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

1334.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1950 r.

o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 23 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów u c h w a ł a :

1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. Instrukcja Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 655 i Nr A-93, poz. 1161) § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej prezydium miejskiej rady narodowej może w miarę potrzeby w ramach zatwierdzonych etatów:

- wyodrębnić sprawy zdrowia i utworzyć osobny referat zdrowia,
- wyodrębnić sprawy administracyjne i utworzyć osobny referat administracyjny,
- w miastach liczących ponad 10.000 mieszkańców i gospodarczo rozwiniętych utworzyć w ramach zatwierdzonych etatów w miejsce referatu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.”

2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1335.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 13 września 1950 r.

w sprawie wzmoczenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” oraz w sprawie umorzenia zaległości w podatku od wynagrodzeń u płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych.

Celem wzmoczenia dyscypliny finansowej na odcinku podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”, a tym samym zahamowania dalszego wzrostu zaległości w podatku od wynagrodzeń i w składkach na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” — Prezydium Rządu uchwala:

I.

1. Zleca się wszystkim ministrom:

1) wydanie w terminie miesiąca od daty niniejszej uchwały rygorystycznych zarządzeń nakazujących płatnikom administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych:

a) ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących obliczania, pobierania i wpłacania na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”;

b) podania w terminie do dnia 15 października 1950 r. właściwym organom finansowym imion i nazwisk oraz stanowisk służbowych pracowników, odpowiedzialnych od tej daty zarówno za prawidłowe i terminowe obliczanie, pobieranie i wpłacanie na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”, jak i za bezpośredni nadzór nad tymi czynnościami; w razie powzięcia decyzji o powierzeniu wyżej wymienionych czynności innym pracownikom — natychmiastowego podawania właściwym organom finansowym imion i nazwisk oraz stanowisk służbowych tych pracowników, z jednoczesnym dokładnym wskazaniem terminu, w którym wygasa odpowiedzialność dotychczasowych pracowników, powstała zaś odpowiedzialność nowych;

2) podanie wymienionych w pkt 1) zarządzeń do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministerstwa Finansów bezpośrednio po ich wydaniu.

2. Organy finansowe dopilnują wykonania postanowień, zawartych w ust. 1 pkt 1) lit. b) niniejszej uchwały.

3. W przypadkach naruszenia przepisów dotyczących obliczania, pobierania i wpłacania na rachunek właściwego organu finansowego podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” przez płatników administracji publicznej, gospodarki uspołecznionej i instytucji społecznych powinny być w stosunku do pracowników, wymienionych w ust. 1 pkt 1) lit. b) niniejszej uchwały, na wniosek organu finansowego lub z własnej inicjatywy płatników wyciągane następujące konsekwencje:

1) płatnicy administracji publicznej obowiązani są pociągnąć:

a) pracowników stałych i prowizorycznych do odpowiedzialności służbowej,

b) pracowników kontraktowych do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa cywilnego (prawo pracy);

2) płatnicy gospodarki uspołecznionej obowiązani są pociągnąć pracowników do odpowiedzialności służbowej, jeżeli specjalne przepisy taka odpowiedzialność przewidują, pracownicy ci powinni być jednocześnie pociągani przez organy finansowe do odpowiedzialności z mocy przepisów

prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140 i z r. 1950 Nr 12, poz. 116).

Jeżeli przepisy specjalne nie przewidują odpowiedzialności służbowej, pracownicy powinni być pociągani przez płatników do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa cywilnego (prawo pracy), a przez organy finansowe do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa karnego skarbowego;

3) w instytucjach społecznych pracownicy powinni być pociągani przez płatników do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa cywilnego (prawo pracy), a przez organy finansowe do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa karnego skarbowego;

4) ponadto w przedsiębiorstwach państwowych i pozostających pod zarządem państwowym osoby odpowiedzialne do zapłaty należności ubocznych, powstałych wskutek niewpłacenia w terminie ustawowym podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” w myśl art. 21 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74 i Nr 52, poz. 415), przy czym odpowiedzialność powyższą ogranicza się do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia brutto ostatnio należnego wraz z wszelkimi dodatkami osoby odpowiedzialnej za prowadzenie przedsiębiorstwa, za niepobrane kwoty od pracowników z tytułu należności ubocznych odpowiada płatnik, jako za należność stanowiącą część składową jego zobowiązania podatkowego (art. art. 3 i 9 powołanego dekretu):

5) orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wynikające z odpowiedzialności służbowej, a dotyczące pracowników, wymienionych w pkt 1) lit. a) i pkt 2), winny być podawane do wiadomości właściwych organów finansowych w terminie tygodnia od ich wydania.

II.

Zleca się Ministrowi Finansów, aby w trybie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych umorzył wszelkie zaległości w podatku przypadającym od wynagrodzeń w rozumieniu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129), wypłaconych przez płatników administracji publicznej, gospodarki społecznej i instytucji społecznych, jeżeli zaległości te powstały skutkiem nieobliczenia i niepobrania podatku od wynagrodzeń przez tych płatników w ogóle lub wskutek obliczenia i pobrania w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, zaległości zaś dotyczą wypłat wynagrodzeń dokonanych do dnia 1 stycznia 1948 r.

III.

1. Na płatnikach administracji publicznej, gospodarki społecznej i instytucji społecznych ciąży podobnie jak na innych płatnikach obowiązek potrącania podatnikom podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” w myśl przepisów art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) oraz art. 30 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania.

2. Jeżeli płatnik, wymieniony w ustępie poprzedzającym, nie pobrał od podatnika w ogóle podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” lub pobrał w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, uprawniony jest do dodatkowego pobrania podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” albo różnicy podatku i składek oszczędnościowych od podatnika w ciągu 3 miesięcy od dnia wypłaty wynagrodzenia. Po upływie powyższego okresu należne a nie pobrane od podatnika kwoty z tytułu podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” obciążają wyłącznie płatnika administracji publicznej, gospodarki społecznej i instytucji społecznych, który ponosi je z własnych funduszy, w tym przypadku nie będą miały zastosowania przepisy dotyczące przeliczenia wynagrodzenia netto na wynagrodzenie brutto (art. 12 ust. 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń, §§ 45—47 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń — Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98 — ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń — Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3 — oraz § 42 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania — Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106).

IV.

Zleca się Ministrowi Finansów w sprawach określonych w cz. II:

1) wszczęte postępowanie karne toczące się przed władzami skarbowymi umorzyć na podstawie art. 213 prawa karnego skarbowego w brzmieniu, nadanym art. 1 pkt 80 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 116),

2) w sprawach przekazanych do postępowania sądowego wystąpić z wnioskiem do właściwych władz prokuratorskich o umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 49 kpk. w związku z art. 186 prawa karnego skarbowego w brzmieniu, nadanym art. 1 pkt 72 ustawy, wymienionej w pkt 1),

3) w sprawach toczących się przed sądem wystąpić w myśl art. 279 prawa karnego skarbowego z wnioskiem o umorzenie postępowania,

4) uchylić w całości lub w części w drodze nadzoru służbowego na podstawie art. 262 § 2 prawa karnego skarbowego w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 91 ustawy, wymienionej w pkt 1) — tych prawomocnych orzeczeń władz skarbowych, na podstawie których orzeczona kara albo jeszcze nie została wykonana, lub została wykonana tylko częściowo.

V.

1. Odpowiedzialność służbowa i karno-skarbowa z powodu nieobliczenia i niepotrącania podatku od wynagrodzeń i składek na rzecz Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” w ogóle, jak i wskutek obliczenia i pobierania w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, ciąży:

1) od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na osobach, wymienionych w Cz. I ust. 1 pkt 1) lit. b) tej uchwały,

2) za czas od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na osobach, które zajmowały w tym okresie analogiczne stanowiska, jak osoby podane w pkt 1).

2. Ponadto w przedsiębiorstwach państwowych i pod zarządem państwowym ciąży odpowiedzialność z art. 21 dekretu o zobowiązaniach podatkowych za niewpłacenie w terminie ustawowym podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”:

1) za czas od wejścia w życie uchwały na osobach odpowiedzialnych za prowadzenie przedsiębiorstwa, tj. naczelnym dyrektorze i głównym (starszym) księgowym,

2) za czas od 1 stycznia 1948 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na osobach, które zajmowały w tym okresie analogiczne stanowiska, jak osoby podane w pkt 1).

VI.

Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Ministrowi Finansów i wszystkim ministrom w zakresie ich działania.

VII.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z mocą natychmiastową.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1336.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie likwidacji jednostek organizacyjnych ogólnego zarządu nieruchomości państwowych.

§ 1. Jednostki organizacyjne, sprawujące ogólny zarząd gmachami i placami państwowymi, który na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233) przeszedł do właściwości Prezesa Rady Ministrów — ulegają likwidacji na wszystkich szczeblach.

§ 2. Zarząd nieruchomości państwowymi sprawowanymi będzie przez te władze naczelne bądź podległe im urzędy, przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje, w których użytkowaniu nieruchomości te się znajdują, o ile § 3 nie zawiera odmiennych postanowień.

§ 3. Minister Gospodarki Komunalnej sprawować będzie zarząd:

a) nieruchomościami państwowymi nie znajdującymi się w zarządzie i użytkowaniu innych władz naczelnych albo podległych im urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji,

b) nieruchomościami państwowymi mieszkalnymi z wyjątkiem znajdujących się w bezpośrednim zarządzie Prez-